

Jezelf aan God aanbieden Romeinen 6.12-23

Rev Dr Jos M. Strengholt

Heliopolis 2014

Als je op sollicitatiegesprek gaat, zorg je ervoor dat je jezelf goed presenteert. Je biedt je aan om voor iemand te werken. 'Hier ben ik, neem mij maar.' Je zorgt dat je er verzorgd uitziet, goed spreekt en overkomt als iemand die verstandig, intelligent en doordacht is. Je doet er alles aan om eruit te zien als precies de juiste persoon voor die baan.

Met de uitdrukking *jezelf presenteren* bedoelen we meestal iets uiterlijks. Het gaat om je imago.

Maar wanneer Paulus in zijn brief aan de Romeinen christenen oproept om zichzelf aan God te presenteren, om je Hem aan te bieden, heeft hij het helemaal niet over uiterlijk vertoon. Hij heeft het over de werkelijkheid van ons leven.

Wij moeten een keuze maken. Bieden we onszelf aan aan de zonde, of aan God? Stellen we ons beschikbaar voor de zonde, of voor God?

1. De feiten: van dood naar leven

God heeft ons gered uit de oceaan van zonde, schuld, ellende en problemen. Hij heeft ons aan boord gehaald van de ark van Jezus Christus.

Dat is eigenlijk wat onze doop heeft gedaan. Onze doop, die wij in geloof en dankbaarheid van God hebben ontvangen, heeft ons uit de wereld van de duisternis gehaald en geplaatst in Gods wereld.

Dat zijn de eenvoudige feiten: je leeft in Gods wereld; je hebt deel aan Zijn Koninkrijk, omdat God je uit het water heeft gehaald en je nieuw leven heeft gegeven.

Omdat God ons zo geweldig heeft gezegend, verlangen wij ernaar om voor Hem te leven.

Maar dat gaat niet vanzelf. God gehoorzamen is een zware taak. Daarom begint Paulus in het gedeelte dat we vandaag hebben gelezen met een aansporing aan de christenen in Rome:

Laat de zonde dan niet in uw sterfelijk lichaam regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen.” (Romeinen 6.12)

Zonde is tegenwoordig geen populair onderwerp. Als we spreken over Gods liefde of over Jezus als de Goede Herder, zitten predikanten meestal wel veilig. Maar zodra het over zonde gaat, moeten we voorzichtig zijn.

De voormalige Amerikaanse president Jimmy Carter, inmiddels 95 jaar oud, is altijd actief lid geweest van zijn baptistengemeente. Ik kwam een mooie uitspraak van hem tegen over zonde:

We hebben de neiging mensen die anders zijn dan wij te veroordelen, hun zonden als enorm belangrijk te zien en onze eigen zondigheid als onbeduidend.

Dat is waar. De ander is altijd veel erger dan wijzelf, nietwaar?

Laten we daarom afspreken dat deze preek niet gaat over mensen buiten de kerk, en ook niet over iemand anders die hier in de kerk zit. Het gaat over mij. Over u. Niet over iemand anders.

Hoe kan ik voor God leven? Wat verlangt Hij van mij?

Paulus schreef zijn brief aan christenen in Rome, aan goede mensen, aan heiligen, zoals hij hen noemt.

Maar zelfs Gods volk, zelfs mensen die eeuwig leven hebben ontvangen, moeten nog steeds horen: leef voor God, niet voor jezelf.

In vers 18 en vers 22 gebruikt Paulus tweemaal dezelfde woorden: U bent van de zonde vrijgemaakt.”

Dat is een prachtig uitgangspunt.

Dit zijn de feiten van ons christelijke leven. Wij zijn geen slaven van de zonde. Wij zijn in staat om voor God te leven. Hij is onze Heer. Wij zijn dienaren van God en van de gerechtigheid.

Laat dat diep tot je doordringen: jij bent een dienaar van God. Dat ben je omdat je een christen bent.

Dat zijn de feiten. Je bent geen dienaar van de zonde, van jezelf of van het kwaad. Je bent een dienaar van God.

Het woord *dienaar* is in het Grieks *doulos*, wat eigenlijk *slaaf* betekent. God is je Eigenaar. Dus hoe je het ook wendt of keert, je bent bij Hem in dienst.

De apostel Paulus stelt God voor als onze Meester.

Dat hoeft ons niet bang te maken, want eigendom zijn van God is iets prachtigs. Hij zorgt goed voor je; Hij wil dat doen, en Hij heeft de macht om dat ook werkelijk te doen.

Trouwens, omdat God de enige is die het recht heeft om jou en mij te bezitten, is het onze morele plicht om elke vorm van menselijke slavernij af te wijzen, te bestrijden en te veroordelen.

Geen mens heeft het recht om een ander mens tot zijn eigendom te maken. Alleen God, onze Schepper en Onderhouder, heeft dat recht.

God is je Eigenaar. En omdat Hij onze Eigenaar is, mag Hij ons ook vertellen wat wij moeten doen.

2. Onze reactie: bied jezelf aan als dienaar van God

De reden dat Paulus God hier neerzet als onze Eigenaar, is dat hij wil dat wij voor God leven.

Stel uw leden niet ter beschikking aan de zonde als wapens van ongerechtigheid, maar stel uzelf ter beschikking aan God... En laat uw leden wapens van gerechtigheid zijn voor God. (Romeinen 6.13)

Dat zegt Paulus tegen die christenen in Rome.

Elke dag, en vaak meerdere keren per dag, moeten wij keuzes maken.

Gebruiken wij ons leven, onze bezittingen en onze tijd voor God en Zijn gerechtigheid? Of denken we eerst aan onszelf?

Leven we voor ons eigen plezier? Onze eigen eer? Ons eigen gemak?

Paulus zegt: “Stel uw leden ter beschikking aan God.”

Met andere woorden: bied je hele lichaam, je denken, je voelen, je hele bestaan, jezelf aan als dienaar van God.

Wat betekent dit?

Denk aan de slaven in het huis van hun meester. Vroeg in de ochtend meldden zij zich bij hem:

“Hier zijn wij, heer, om uw wil te doen en niks anders. U bent onze eigenaar; wij doen wat u zegt.”

Hoe kunnen wij onszelf dan aan God aanbieden om Hem te gehoorzamen?

Laten we praktisch zijn.

Net als die slaven vroeger, of zelfs vandaag de dag, de werknemers aan het begin van hun werkdag, die bij hun manager aan het bureau staan voor werk, is het goed om jezelf aan het begin van elke dag aan God aan te bieden:

Net als Jesaja, toen God vroeg: wie zal ik zenden, wie zal er gaan, zeggen we: "Hineni, "Hier ben ik, Heer, om Uw wil te doen."

Veel christenen hebben er een gewoonte van gemaakt om hun dag met gebed te beginnen en zichzelf zo aan God aan te bieden.

We vragen ons voor Gods aangezicht af: “Wat kan ik vandaag doen dat overeenkomt met Gods wil en met gerechtigheid?”

Je kunt bidden voor de mensen die je die dag zult ontmoeten. Je kunt bidden voor onverwachte gebeurtenissen, voor je werk, je vrienden en je familie.

Bid voor de gemeenteraad, voor de politie, voor ziekenhuizen, voor de brandweer, zodat onze samenleving veilig blijft.

Bid voor de regering en voor zaken die je na aan het hart liggen. Dat mensen gelijk behandeld worden. Dat we de wereld en de natuur opbouwen in plaats van afbreken.

Bidden voor andere mensen helpt je om los te komen van je eigen voorkeuren en gevoelens tegenover die mensen. Het helpt je om Gods kijk op die mensen over te nemen.

En dat is toch altijd beter?

Een andere manier om jezelf aan God aan te bieden, is goed te luisteren naar wat Hij tegen je zegt.

Door de Bijbel leer je wat God van je verlangt.

De kerkvader Origenes schreef in zijn commentaar op Romeinen 6:

De kracht van het kruis is zó groot dat wanneer het voortdurend voor onze ogen staat en trouw in gedachten wordt gehouden (...) geen begeerte, verlangen, hartstocht of jaloezie de overhand kan krijgen.

Denk eens na over wat Christus heeft gedaan om jouw leven met God in orde te maken. Zouden wij ons dan niet aanbieden aan Hem die Zijn leven gaf om ons terug te brengen bij God?

Jezelf aanbieden aan God heeft ook te maken met een goed begrip van het geloof. Paulus schrijft in Romeinen 6:17 dat wij vroeger slaven van de zonde waren, maar dat wij nu:

...van harte gehoorzaam [zijn] geworden aan het voorbeeld van de leer waaraan u overgegeven bent.”

De kerk heeft altijd zo’n “voorbeeld van de leer” gehad: een samenvatting van het geloof en van de levenswijze waartoe gelovigen geroepen zijn. We hebben onze geloofsbelijdenis van Nicea, en andere documenten die uitspellen wat de Kerk altijd en overal heeft geloofd, en hoe wij dienen te leven.

Het is niet genoeg om af en toe een stukje uit de Bijbel te lezen. Het is ook belangrijk om een goed overzicht te hebben van Gods wil. Om te weten wie God is en wat Hij van ons verlangt.

Ik noemde dagelijks bidden, en jezelf vullen met bijbel en christelijk onderwijs, maar we moeten onszelf ook regelmatig te onderzoeken.

Dien ik Hem werkelijk? Doe ik moeite om Zijn wil en alleen Zijn wil te doen?
Of maak ik er een rommeltje van?

Natuurlijk maken we er allemaal weleens een rommeltje van.

Daarom hebben we geen gladder presentatie nodig wanneer we ons aan God aanbieden.

Hij weet precies wie je bent.

Er is eigenlijk maar één regel: Geen huichelarij.

Doe niet alsof je beter bent dan je bent. En vergeet mooie praatjes.
Wij komen tot Hem zoals we zijn. Nederig.

En omdat we onszelf zien zoals we zijn, in de spiegel van de bijbel, moeten we vaak bidden:
“Heer, vergeef ons onze schulden.”

“Heer, help ons om instrumenten van gerechtigheid te zijn. Help mij om mezelf elke dag aan U aan te bieden om U te dienen.”

Want we vinden dat zo moeilijk.

Veel christenen schrikken als ze de zonde zien in hun eigen leven of in dat van andere christenen.

Maar waarom zouden we zo verbaasd zijn?
Alsof wij ooit volmaakt zullen zijn voordat wij Gods eeuwige paleizen binnengaan.

3. Het resultaat: onze heiliging

Wij zitten allemaal in een proces.
Een proces dat soms heel langzaam lijkt te gaan.
Een proces van heiliging: steeds meer heilig worden.

Dat proces begon toen wij ons voor het eerst aan God aanboden.

Maar als dat proces moet doorgaan, dan moeten wij onszelf elke dag opnieuw aan God aanbieden, als wij mensen willen liefhebben en onze Heer willen dienen. Paulus zegt in Romeinen 6.19:

Zoals u uw leden beschikbaar gesteld hebt ten dienste van de onreinheid en van de wetteloosheid tot wetteloosheid, stel zo nu uw leden beschikbaar ten dienste van de gerechtigheid, tot heiliging.

Ik wil benadrukken dat heiliging niet betekent dat je alleen maar lief, zacht en vriendelijk wordt.

Het betekent ook niet simpelweg heel veel bidden en voortdurend Bijbellezen.

Heilig worden betekent steeds meer leven overeenkomstig Gods wil.

Dat omvat zeker gebed. Het omvat het kennen van Gods Woord. Het omvat een oudere helpen met oversteken. Het omvat vriendelijk zijn voor je burens.

Maar heiligheid betekent ook dat je onrecht durft aan te spreken.
Het betekent zorgen voor Gods schepping: voor de natuur en voor dieren.

Het kan betekenen dat je opkomt voor het recht van mensen op een fatsoenlijk loon en een eerlijke behandeling. Het kan betekenden dat je pleit voor asielzoekers, of een beter minumloon.

Het betekent opkomen voor mensen in je omgeving over wie kwaad wordt gesproken.

Het betekent je stem laten horen wanneer overheden meer geven om de beurskoersen dan om mensen.

Het betekent duidelijk maken dat je geen onrecht, geen racisme en geen vernedering van anderen accepteert.

God is geïnteresseerd in heel het leven.

Hij is geïnteresseerd in heel jouw leven.

En Hij roept je om jezelf aan Hem aan te bieden, voor Hem te gaan staan en te zeggen:

“Hier ben ik, Heer. Zend mij Uw wereld in om Uw wil te doen.”

Conclusie

Nog een laatste gedachte over het aanbieden van jezelf aan God.

Deze taal van jezelf aanbieden komt eigenlijk uit het Oude Testament. Daar moesten mensen hun offers voor God brengen.

Wij komen niet naar God met offers van dieren, geld of spullen.

Wij komen naar Hem met onszelf.

Wij zijn het offer voor God.

Als wij onszelf aanbieden aan de zonde, dan is het resultaat de dood. De zonde verteert je. Maar God schenkt ons uit genade het eeuwige leven door Jezus Christus.

Daarom bieden wij onszelf met vreugde aan Hem aan.

Paulus schrijft in Romeinen 12:1-2 (HSV):

Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: dat is uw redelijke godsdienst.

+In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.